

Jim Kerr stelt ambities

"Ook met een carrière als roadie was ik blij geweest"

Met de weidse synthesizerklanken van *New gold Dream* palmde ze midden jaren '80 festival- euh, weiden tot de laatste biertent in. Anno 2001 moeten Simple Minds knokken voor een plekje in de spots. "Je kan niet verwachten dat de zon elke dag schijnt", berust zanger Jim Kerr. Het komende halfjaar trakteert zijn verzezen groep ons op zowaar drie platen: na de cover-cd *Neon Lights* en een *best of* volgt een album met nieuw werk én bijbehorende concerten.

"Wat een vreemde dag", begroet een verwarde Jim Kerr me. Terwijl in Milaan twee vliegtuigen botsen en de Amerikanen in Afghanistan een bommentapijt leggen, wordt de sympathieke Schot geacht zijn verhaal te doen over de nieuwe Simple Minds-cd. Die lijkt op slag erg onbenullig. Niet dat *Neon Lights* in een vredige wereld de meest essentiële plaat van het jaar zou zijn. Daarvoor bevat ze te veel overbodige versies van klassiekers van Kraftwerk, David Bowie, Patti Smith, Neil Young en Velvet Underground. Door zich aan *The Man who sold the World*, *Dancing barefoot* en *The Needle and the Damage done* te vergripen, begeven Simple Minds zich op glad ijs. Jim Kerr heeft zich tegen de kritiek gewapend.

JIM KERR: "We hebben altijd al covers gespeeld. Op *Sparkle in the Rain* namen we al *Street Hassle* van Lou Reed onder handen. Later volgde *Sign o' the Times* van Prince. Een groep die zeker in haar schoenen staat, deinst er niet voor terug om een cover op te nemen. Ik zag Neil Young onlangs *Imagine* van John Lennon spelen, voor de slachtoffers van de terreuraanslagen in Amerika. Lennon nam zelf geweldige covers op voor zijn plaat *Rock & roll*. En ook David Bowie en Bryan Ferry maakten elk hun coveralbum. Anderzijds baset ik dat er tegenwoordig een stigma rust op covers. Veel *boysbands* doen het omdat ze zelf geen nummers kunnen schrijven. Maar mogen wij ons ook eens uitleven met het spelen van de nummers die ons muzikaal hebben gevormd? Deze plaat is in de eerste plaats bestemd voor de verstokte fans, niet om bovenaan de hitlijsten te geraken. Hiermee laten we weten dat Simple Minds opnieuw meedoen." **Veel muzikanten beginnen in een groepje met het imiteren van hun idolen. Wat speelden de prille Simple Minds?**

KERR: "Vooral songs die Lou Reed voor The Velvet Underground had geschreven. Die nummers bestonden vaak uit niet meer dan twee of drie akkoorden. Je moest geen virtuoze muzikant zijn om die aan te kunnen. En ze klonken lekker ruw, wat onze credibiliteit

ten goede kwam. Bovendien is Lou Reed geen briljante zanger. Door ons in zijn nummers vast te bijten, konden we zelfvertrouwen kweken. Maar behalve het uitdiepen van onze invloeden experimenteerden we ook met synthesizers en het creëren van een eigen geluid."

Heb je voor *Neon Lights* ook covers geprobeerd die de plaat niet hebben gehaald?

KERR: "O ja. *Room full of Mirrors* van Jimi Hendrix, *Love will tear us apart* van Joy Division en *Being boiled* van The Human League hebben de uiteindelijke selectie niet gehaald. Daarnaast zijn er veel covers waar we niet aan toe zijn gekomen. Mochten we deze plaat volgende week maken, dan zou ze misschien een dozijn andere nummers bevatten."

Vorig jaar zou een volledige cd met nieuw werk zijn opgenomen, maar in de prullenmand beland. Wat is er gebeurd?

KERR: "De verstandhouding met onze vorige platenfirma was vertroebeld. Als gevolg daarvan zijn onze wegen gescheiden en is die plaat tussen de plooiën gevallen. Tot ze vorig jaar op internet opdook en fans ze begonnen uit te wisselen. Eigenlijk is het nog niet zo slecht om een spookplaat te hebben. The Beatles en The Doors hebben er ook ooit gemaakt die nooit officieel zijn uitgekomen. Dat vergroot de mythe. Voor fans wordt zo'n plaat iets waarvoor ze moeite moeten doen en dat ze kunnen koesteren."

In '97 zocht jij je toevlucht tot het Night Of The Proms-circuit. Een berekende carriërebocht?

KERR: "Helemaal niet, ik heb me echt geamuseerd. Rond die tijd was ik niet meer met mijn hart bij de muziek die we maakten. Daarom kwam het voorstel van de Proms als een geschenk uit de hemel. Het idee om te kunnen werken

met een orkest klonk aanvankelijk niet meer dan interessant. Eens het zover was, bleek dat we er enorm van genoten. Bovendien heeft het Belgische publiek ons met open armen ontvangen."

Vroeger verscheen zowat om de twee jaar een nieuwe Simple Minds-plaat en ondernam je maandenlange tournees. Stond muziek toen hoger op je prioriteitenlijst?

KERR: "Mijn leven is sindsdien rijker geworden. Muziek blijft mijn voornaamste bezigheid, maar ik wil daarnaast nog een leven leiden. Ik reis veel, recentelijk nog naar India, Afrika en Jordanië. En ik woon de helft van het jaar in Sicilië. Maar de constanten in mijn leven zijn nog steeds dezelfde: mijn muziek, mijn vrienden en het voetbal."

In de jaren '90 leken jullie het moeilijk te hebben om het hoofd boven water te houden.

KERR: (beetje geprikkeld) "Hangt ervan af. Volgens wiens normen?"

Wel, de jongste albums waren niet meteen commerciële voltreffers.

KERR: "Ze fosten de verwachtingen van de platenfirma niet in, maar ze vonden nog wel ruim een miljoen kopers. Toch niet zo slecht, hè? Lou Reed en Neil Young verkopen nooit zo veel en kunnen toch ook doorgaan. Als je enige ambitie is om de ene *blockbuster* na de andere te scoren, dan wordt het snel saai."

Wil een artiest niet steeds zijn beste

van Simple Minds bij

werk overtreffen? In jouw geval: een betere plaat maken dan *New gold Dream*?

KERR: "Dat is onmogelijk. Als je je de ene dag sterk voelt, kan je de volgende dag niet nog sterker zijn. Je kan niet verwachten dat de zon elke dag schijnt."

Hoe belangrijk is succes voor jou?

KERR: "Succes is subjectief. Onze meest succesvolle single is *Don't you (forget about me)*. Vind ik dat onze allerbeste song? In de versta verte niet. Ben ik blij dat die single zo veel heeft verkocht? Natuurlijk. Vertel mij eens wie 25 jaar bezig is en steeds beter is geworden. Kijk naar Neil Young, Santana... of Lou Reed, van wie ik een grote fan ben. Die heeft jaren aangemodderd voor hij met zijn meesterwerk *New York* op de proppen kwam. Ook wijlen Miles Davis heeft tal van inzinkingen gekend. Maar dat zijn wel stuk voor stuk artiesten die het kortstondige bestaan als popster overstijgen. Voor hen betekent muziek levenslange toewijding. Ook voor mij is dit een levenswerk. Klinkt misschien gewichtig, maar ik ben 42 en maak al 26 jaar muziek. Dit is dus waar mijn leven om draait. Alle bijverschijnselen zijn mooi meegenomen."

De meeste muzikanten stichten een groepje voor de meisjes en het gratis bier. Welk doel had jij voor ogen?

KERR: "Het bier interesseerde mij niet. Dus enkel de meisjes?"

KERR: (lacht) "Wij waren al blij dat we in de

buurt konden komen van iemand die de meisjes zagen staan. Ernstig, wat ons aantrok, was de magie van de eerste optredens die we zelf hadden meegemaakt. Midden jaren '70 had een optreden in Glasgow nog iets magisch. Vergeet niet dat toen nog geen sprake was van MTV en Virgin Megastores. Toen moest je nieuwe groepen zelf ontdekken. Dat was zeer opwindend. Ik zou toen al blij zijn geweest als ik als roedie voor een groep had kunnen werken... *Voilà*, daar heb je een titel voor je artikel."

Dank je. Wanneer beseftte je dat hier een carrière in zat?

KERR: "Als je 18 bent, denk je niet eens aan wat je volgend jaar wil doen. Het beste dat ons kon overkomen, was de opmars van de punk. Toen had ineens iedereen de moed om een groep te beginnen. Na enkele platen, rond de tijd van *Sons and Fascination*, wist ik dat ik een deftige song kon schrijven en vanop een podium een publiek kon vermaken, ongeacht of dat nu achter in een café was of in een stadion voor 70.000 mensen."

Wordt optreden voor zo'n massa fans verslavend?

KERR: "Ik hou ervan, maar ik zou dit helemaal achter mij kunnen laten. Weet je waarom? Omdat ik heb geleerd om van elk moment te genieten. Of we nu optreden in een omgebouwde bioscoopzaal in Brussel of op Torhout/Werchter, ik vond het allebei even fantastisch. Mocht dit om een of andere reden ophouden, dan zou ik geen reden zien

om te klagen. Hoewel, ik zou er misschien wel één zoeken." (lacht)

Voor veel mensen blijft Simple Minds een jaren '80-groep. Hoe frustrerend is dat?

KERR: "Ik vind Simple Minds nog altijd een geweldige groep. David Bowie zal ook herinnerd worden om zijn *Ziggy Stardust*-periode, ook al is hij daarna niet gestopt. En Lou Reed is voor velen vooral de man van *Walk on the wild Side* en *The Velvet Underground*. Nee, wij laten een erfenis na en daar ben ik trots op. Het is beter om hits te hebben dan om geen hits te hebben. Wij zingen het tenminste langer uit dan drie singles. Ik zou het fijn vinden dat mensen ook ons recente werk appreciëren, maar verplichten kan ik hen niet."

En anders zijn er altijd nog hippe dance-vogels die Simple Minds levend houden. Op de best-of-cd haalt knopendraaier Raven *Maize Theme for great Cities* door de mixer.

KERR: "Ja, zo ontdekt een nieuwe generatie onze muziek en daar ben ik blij om. Onze muziek is er om geconsumeerd te worden, net zoals wij andermans muziek hebben gebruikt

voor deze coverplaat. Zo is de cirkel rond. Wat artiesten zoals Fatboy Slim en Moby doen, vind ik erg goed. Ik vraag me af wat deejays zo lang heeft tegengehouden om zich op de Simple Minds-catalogus te storten. Onze muziek lachte hen al die tijd uitnodigend toe. Vooral *Theme for great Cities*, dat al van 1980 dateert, leek mij een blauwdruk voor Europese dansmuziek. Dat bedoel ik niet arrogant, maar dat lijkt me gewoon een dankbaar nummer voor deejays om mee aan de slag te gaan. Net zoals de hippe Britse deejay Pete Tong een dance-remix draait van onze Pete Shelley-cover *Homocaplan*. En in Italië bestaat nu *New Century gold Dream*."

Tracht je op de hoogte te blijven van trends?

KERR: "Zeker. Zoals iedere muzikant liefhebber verzelt ik minstens een keer per maand in een platenwinkel, om buiten te komen met een dozijn cd's. Dat kan van alles zijn, van Super Furry Animals tot Roger Sanchez. Niet dat ik over alle nieuwe trends kan meepraten, hoor, ik vind dat je in muziek niet constant de vinger aan de pols hoeft te houden. Maar nu wij opnieuw de muzikale arena betreden, wil ik weten wat de huidige parameters zijn."

Tekst: Gunter Jacobs

Simple Minds concerten 6 mei 2002 in het Koninklijk Circus, Brussel; de cd *Neon Lights* is uit via Eagle/Pias, *The Best of Simple Minds* via Virgin